

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

Paragraphvs I. Prænotanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

CXXXVIII. Dices fortè, igitur hic actus omnes homines currunt, est verus & falsus.

CXXXIX. Respondeo, negando consequentiam; & ratio est; quia ille actus non tendit in sua objecta disparatè, sed quodammodò collectivè.

CXL. Confirmatur Resolutio, hic actus disparatè tendens in hæc objecta, Petrus currit; Paulus legit, æquivaleret duobus in illa tendentibus; sed eorum unus posset simul & semel esse verus, alter falsus, ergò, &c.

CXLI. Dices, bonum ex integra causa, malum ex quolibet defectu, ergò si ex parte unius objecti actus ille sit falsus, simpliciter dici debet falsus.

CXLII. Respondeo, negando consequentiam; quia, quandoquidem quodlibet objectum censetur adequatum objectum, sic ut simul non consent per modum partialium unum totale, isti actui per respectum ad unum suam perfectionem totalem, & per respectum ad aliud suam imperfectionem totalem, relinquunt.

D V B I V M V I I I.

An Propositiones de futuro contingenti absoluto & singulares habeant determinatam veritatem vel falsitatem.

CXLIII. **D**ixi 1°. singulares, quia de universali- bus, an sint determinatè veræ vel falsæ, pauci dubitant; sed omnes communiter cum Aristotele, affirmant eas esse determinatè tales.

CXLIV. Dixi 2°. de futuro, quia ex Aristotele satis constat, illas, quæ sunt de præsentibus & præteritis, etiam esse determinatè veras, vel falsas; quia res significata per illas determinatè est vel non est, fuit vel non fuit. Sed ante Resolutionem, sit

P A R A G R A P H V S I.

Prænotanda.

CXLV. **N**ota 1°. contingens posse sumi dupliciter: 1°. generaliter & latè, pro omni eo, quod ita est, ut potuerit non esse inspecta virtute causæ extrinsecæ; sive in creatæ, ad cuius inspectum contingenter existo; sive alicujus creatæ, ad cuius inspectum ignis contingenter ardet; quia per Deum mea existentia, per aquæ infusionem ardor ignis, impediri potest: 2°. specialiter & strictè pro electivo, aut eligibili, & tunc accipitur pro omni eo tantum, quod ita est virtute intrinsecæ libertatis, ut illa inspecta potuerit non esse, ut amor boni, ambulatio spontanea, &c.

CXLVI. Nota 2°. Propositionem de futuro posse assignari multiplicem: 1°. unam de futuro necessario, & est, (non quæ necessario est, quia nulla est talis Propositio, sed omnes contingenter sunt, ut consideranti patebit) quæ enuntiat objectum futurum necessario, ut *Antri-Christus erit animal rationale*. alterum de futuro contingenti, & est, quæ enuntiat objectum futurum contingens, sive electivum vel eligibile, ut *Antri-Christus erit amans, ambulans*, &c. 2°. Propositionem de præsentibus, etiam esse multiplicem, unam determinatè veram (& idem est de falsa,) alteram necessario veram: determinatè vera, est illa, quæ ita conformis est suo objecto, ut non sit illi difformis, ut *Paulus scribit, Petrus est homo*. Necesario vera est illa, quæ ita conformis

est suo objecto, ut non potuerit attentà virtute liberi arbitrii esse illi difformis, ut *Petrus est homo*. 3^a est illa, quæ est contingenter vera, & est, quæ ita vera est, ut inspecta virtute liberi arbitrii, potuerit esse falsa, ut *Petrus scribit*: hinc patet eandem Propositionem determinatè veram posse esse contingenter, aut necessario veram, pro veritate objectiva sui objecti; necessario autem veram non posse ut talem, esse contingenter veram, & è contrà.

CXLVII. Nota 3°. necessitatem esse duplicem, unam absolutam, alteram ex suppositione: Absoluta est, quæ habetur nullà facta suppositione, ut necessitas existentia Dei. Necessitas ex suppositione est, quæ non habetur nisi facta aliqua suppositione, ut necessitas ambulationis Petri, supposito quòd videam Petrum ambulantem.

CXLVIII. Necessitas ex suppositione est triplex; scilicet, ex suppositione antecedente, ex suppositione concomitante, & ex suppositione consequente. 1ª est, ubi aliquid supponitur, quòd necessario antecedit, per modum causæ vel conditionis inferens, ut necessitas existentia caloris ex prævia suppositione, quòd ignis existat; necessitas combustionis stuparum siccarum, ex suppositione, quòd sit approximatio ignis ad illas. 2ª ubi aliquid supponitur concomitans, ut necessitas existentia loquelæ meæ, vel ambulationis, ex suppositione quòd loquar, vel ambulem. 3ª ubi aliquid supponitur consequens, ut necessitas loquelæ, vel ambulationis Petri, ex suppositione, quòd audiam ipsum loquentem, vel videam ambulantem. Hinc

CXLIX. Colliges, aliquid posse esse necessario futurum quadrupliciter. 1°. necessario necessitate absoluta; verum nihil datur futurum tale, quia nihil est futurum, nisi ex suppositione, quòd Deus permittat. 2°. necessario necessitate orta ex suppositione antecedente, ut erit calor ex suppositione, quòd erit ignis: 3°. ex suppositione concomitante, ut loquar ex suppositione, quòd loquar: 4°. ex suppositione consequente, ut loquar ex suppositione, quòd me loquentem audiam. His

CL. Adde 1°. varios hic docere, necessitatem ortam ex suppositione antecedente evertere libertatem, sive strictam in objecto contingentiam; quia, cum necessario sequatur ad præsuppositam causam, sive efficientem, sive conditionalem, causa illud necessario ponit, ac proinde ita est, ut vel etiam attentà virtute suæ causæ, non potuerit non esse; quòd verò est liberum sive strictè contingens, ita est, ut saltem attentà virtute suæ causæ potuerit non esse. Alii id omnino negant; nos, cum id ad concordiam libertatis cum gratia reduci videatur, prudenter super sedendum putamus, præsertim cum verisimilius sit productionem Spiritus Sancti, sic esse liberam, ut contingens non sit, quòd alibi auctoritate & ratione probamus cum Magistro Nostro de Bachone in 1um. Sent. Dist. 11. q. 1. art. 3.

CLI. Adde 2°. necessitatem ortam ex suppositione concomitante, vel consequente non evertere libertatem, vel etiam strictam contingentiam in objecto, quia illa suppositio concomitatur solum, vel subsequitur strictam objecti contingentiam, non secus ac liberam causam objecti, à qua est dicta contingentia.

CLII. Adde 3°. necessitatem ortam ex suppositione antecedente, non malè aliter vocari necessitatem consequentis; quia per illam unum necessario alterum tamquam causam suam necessariam consequitur;

quitur: Necessitatem verò ortam ex suppositione concomitante, vel consequente vocari necessitatem consequentiae tantum, quia per illam unum ex alio per legitimam consequentiam infertur.

CLIII. Nota 4°. Propositiones singulares de futuro contingenti posse dupliciter spectari, vel quatenus earum objectum est extrà causas & in actu, aliquo instanti sumpto quatenus Dei æternitatem respicit; vel quatenus instans in quo earum objectum aliquandò est extrà causas & in actu, hoc instans respicit; ista enim multum distinguuntur, quia hoc modo objectum consideratur ut futurum in tempore; isto autem modo ut præsens in Dei æternitate: his autem prænotatis, dicam breviter quid sentiam, quia, ut rectè notant Doctissimi PP. Nostri Complutenses in Summa Textus ad Libros Perihermenias, disputatio hæc non est propriè dialectica, sed ad Theologiam spectat, de qua ibi fusius, quare, sit

RESOLUTIO I.

CLIV. Dico 1°. Propositiones singulares de futuro contingenti consequenter ad decretum Dei de objecti earum futuritione, quatenus earum objectum est extrà causas & in actu, aliquo instanti, sumpto quatenus Dei æternitatem respicit, sunt determinatè veræ, vel determinatè falsæ. Hæc conclusio videtur certa, nec reipsa videntur aliud velle Scotistæ & PP. Societatis.

CLV. Probatur, quia Propositiones singulares de futuro contingenti ut sic, non sunt de futuro contingenti, sed de reipsa præsentī contingenti; atqui Propositiones singulares de reipsa præsentī contingenti, sunt determinatè veræ, vel determinatè falsæ, ergò, &c. Major patet ex notatis num. 153. minor est omnium: consequentia est legitima,

RESOLUTIO II.

CLVI. Dico 2°. Nullæ Propositiones singulares de futuro contingenti, consequenter ad decretum Dei de objecti earum futuritione, vel non futuritione, quatenus instans in quo earum objectum aliquandò est extrà causas & in actu, hoc instans respicit, sunt determinatè veræ; reipsa non puto aliud velle omnes Thomistas, & Doctissimorum Lovaniensium Commentaria in Lib. Perihier. item è Nominalibus Ochamum & Gabrielem in 1um Dist. 38. q. 1^a & plures alios.

CLVII. Probatur 1°, quia objectum earum ut sic, hoc instanti ad suam causam se habet, tamquam ad causam hoc instanti indeterminatam: sed nullæ Propositiones, quarum objectum ad causam suam se habet tamquam ad causam indeterminatam, sunt determinatè veræ, ergò, &c. minor patet; consequentia est legitima: probatur major, in qua sola difficultas, quia sicut causa hoc instanti non est, ita hoc instanti indeterminata est, ergò, &c.

CLVIII. Dices fortè, objectum earum ut sic, hoc instanti ad suam causam se habere, tamquam ad causam hoc instanti sese determinaturam, licet hoc instanti indeterminatam; sed hoc sufficit ad hoc, ut aliquæ Propositiones singulares de futuro contingenti sint hoc instanti determinatè veræ, sumpto instanti, in quo earum objectum aliquandò est, quatenus hoc instans respicit, ergò, &c.

CLIX. Respondeo, negando minorem: quia cau-

sam hoc instanti esse sese determinaturam, vel dicit instans in quo causa aliquandò sese determinat, quatenus Dei æternitatem respicit, vel quatenus hoc instans respicit? si prius, dicit determinationem esse præsentem Dei æternitati, & consequenter aliquas Propositiones illas, quatenus earum objectum est Dei æternitati præsens, esse determinatè veras, juxta 1^{am} Resolutionem, non verò aliquas Propositiones illas esse determinatè veras, quatenus instans, in quo earum objectum aliquandò est extrà causas & in actu, hoc instans respicit, de quo hic contendimus: si posterius, quæro quomodo determinatio futura, præcisè sumpto instanti in quo aliquandò est, quatenus hoc instans respicit, aliter ex parte hujus instantis se habeat, quam ut purè possibilis? certè difficulter ostendes, nec puto esse discrimen inter purè possibile & futurum, præterquam in eo, quòd futurum sic instantia præsentia respiciat, ut sit simul in actu præsens Dei æternitati, quo sensu frequentissimè Augustinus clamat, *Futura jam facta sunt*. Lib. 5. de Trinit. cap. 16. *Quod futurum est, jam factum est*. in Soliloquiis cap. 26. *Omnia que sunt in tempore, sunt Deo præsentia ab æterno*. D. Thomas 1. p. q. 14. art. 13. purè possibile verò sic instantia præsentia respicit, ut numquam sit in actu præsens Dei æternitati. Vbi videmus discrimen inter utrumque non peti ab hoc instanti, quod respicitur ab instanti, in quo res futura aliquandò est extrà causas & in actu; in quo plures graviter decipiuntur. Hinc

CLX. Probatur 2°. non apparet quid objectum Propositionum singularium de futuro contingenti, hoc instanti, sumpto quatenus instans, in quo aliquandò est objectum istud præcedit, sit distinctum à purè possibili, hoc instanti; sed Propositiones singulares de futuro contingenti, quæ enuntiant objectum purè possibile esse futurum, non sunt determinatè veræ, ergò, &c.

CLXI. Probatur 3°. quia tam absurdum est dicere hoc instanti, *Petrus erit*, præscindendo (prout in hac Resolutione præscinditur) ab eo, quod aliquandò est extrà causas & in actu, respectu Dei æternitatis; quam absurdum sit dicere hoc instanti, *Petrus fuit*, præscindendo ab eo, quod aliquandò est extrà causas & in actu respectu Dei æternitatis; sed hoc omnes fatentur esse absurdum, ergò & illud absurdum esse fateri debent; consequentia tener à pari. Minorem probat communis consensus: probatur major, quia existentia Petri aliquandò, tam est fundamentum futuritionis, quam præteritionis, ergò, &c.

CLXII. Confirmatur: ex D. Thoma in 1um. Dist. 36. q. 1. art. 5. ad 2um. *Futurum contingens non est determinatè verum, antequam fiat*. Quod est conforme 1^æ Resolutioni, & hujus evidenter confirmativum, *Quia non habet causam determinatam*, puta neque pro hoc instanti, ut omnes fatentur, neque pro alio, quia non potest dici determinata, nisi quatenus ejus determinatio eo instanti, quo aliquandò est, est extrà causas & in actu in Dei æternitate juxta 1^{am} Resolutionem. Et q. 16. de malo art. 7°. *Quæ sunt ad utrumlibet non possunt præcognosci in suis causis determinatè; sed sub disjunctione, utpote, quia erunt, vel non erunt*. Limita prout præscinditur ab eo, quòd sint extrà causas, & in actu in Dei æternitate, eo instanti, quo aliquandò sunt, consequenter ad hunc ejusdem locum. q. 2. de

verit. art. 12. Ex quo patet contingens, ut futurum est, per nullam cognitionem sciri, cui falsitas subesse non possit: unde impossibile esset, quod de contingentibus futuris scientiam haberet Deus, si cognosceret ea, ut futura sunt; ergo, &c.

CLXIII. Objicies tamen, hæc Propositio *Petrus cras curret*, est determinatè vera, vel determinatè falsa, haud secus quàm si Deus illam proferret, quia, vel Deus videt Petrum cras cursurum, vel non; ergo, &c.

CLXIV. Confirmatur, Petrus cras curret, Petrus cras non curret, consequenter ad decretum Dei de earum futuritione vel non futuritione sunt contradictoria, ergo alterum est determinatè verum, alterum determinatè falsum, ergo, &c.

CLXV. Respondeo distinguendo assumptum, si hæc Propositio *Petrus cras curret*, sumatur quatenus ejus objectum aliquandò est, vel non est extrà causas & in actu, respectu Dei æternitatis, est determinatè vera vel determinatè falsa, concedo assumptum: si sumatur quatenus instans, in quo ejus objectum aliquandò est extrà causas & in actu, hoc instans respicit, nego assumptum; quia ut sic non habet esse, vel non esse determinatum; non quidè hoc instanti, ut fatentur omnes; neque eo instanti, quo aliquandò est prout hoc instans respicit, quia ut sic præscindit ab eo, quod est extrà causas & in actu in Dei æternitate, & alioqui dici deberet præfens; quod autem ita præscindit, non distinguitur à purè possibili, ut suprà num. 159. vidimus, & reverà scirem libenter quid sit rei futuritio hoc instanti prout hoc instans rei existentiam præcedit (quomodò hoc instans in nostra Resolutione sumitur) distinctum à re purè possibili hoc instanti, prout hoc instans rei existentiam præcedit & à re ut præsentì distinguitur.

Ad Confirmationem

CLXVI. Respondeo, negando assumptum, quia ista non sunt contradictoria, nisi sumptis eorum objectis, quatenus in instantibus, in quibus enuntiantur aliquandò esse, vel non esse, sunt extrà causas & in actu in Dei æternitate, ut consideranti patebit.

RESOLUTIO III.

CLXVII. **D**ico 3°. omnes Propositiones singulares de futuro contingenti consideratæ antecederent ad omne decretum Dei de objecti earum futuritione, vel non futuritione, sunt determinatè falsæ. Sed

Antè probationem

CLXVIII. Nota 1°. suprà à num. 154. semper suppositum causam sese determinaturam ad ponendum vel non ponendum effectum tempore per copulam significato, quia hujus Propositionis, *Petrus cras curret*, consequenter ad decreta Divina ad actiones creaturarum necessaria, est hic sensus, *Petrus cras sese determinaturus est ad currendum cras*: Hic verò supponitur causa mansura indifferens tempore per copulam significato ad se determinandum ad ponendum effectum, vel ad se determinandum ad non ponendum effectum, quod est longè diversum; quia causa & effectus considerantur pro statu, quo nullum est decretum Dei, sive de illis creandis, sive de concurrente cum causa ad ponendum effectum tempore per copulam significato; ac proindè considerantur ut indifferentes ad futuritionem, vel non futuritionem.

CLXIX. Nota 2°. in omni Propositione de futuro contingenti, sive electivo aut eligibili, subaudiendum contingenter, sive liberè, ut, cum dico, *Petrus cras curret*, sit hic sensus, *Petrus cras contingenter, sive liberè curret*; aliàs non esset de futuro contingenti, sive libero, ut consideranti patebit. His notatis

CLXX. Probatur Resol. quia antecederent ad omne decretum Dei, &c. earum objectum consideratur indifferens ad futuritionem vel non futuritionem contingenter sive liberam; sed illæ enuntiant objectum habere futuritionem, vel non futuritionem contingenter sive liberam, ergo, &c. minor probatur, quia tum ipsum objectum antecederent ad omne decretum consideratur indifferens ad esse & non esse; tum causa ipsius libera, consideratur indifferens, tam ad esse & non esse, quàm ad operandum liberè, vel non operandum liberè; ad objecti verò futuritionem, vel non futuritionem contingenter sive liberam, requiritur objectum futurum, vel non futurum, & tam causam esse, quàm operanturam esse liberè, vel non operanturam esse liberè, ut patet; quia alioqui objectum non esset nisi indifferens ad esse futurum, vel non esse futurum; ad esse contingens sive liberum, & non esse contingens sive liberum; de quibus non procedit Resolutio, ergo, &c.

CLXXI. Probatur major, quia illæ Propositiones, ut patet ex his & similibus Propositionibus, *Petrus cras curret*, *Petrus se determinaturus est ad currendum cras*, non enuntiant objectum habere necessitatem ad cras currendum, aut indifferentiam causæ ad se determinandum ad cras currendum; nam sunt eadem in modo enuntiandi, ac de objecto considerato consequenter ad decreta Divina, & tota distinctio est in objecto; ergo enuntiant objectum habere futuritionem, vel non futuritionem contingenter sive liberam, licet illam objectum non habeat, unde fit, quod omnes sint determinatè falsæ.

CLXXII. Confirmatur, quia ideò Aristoteles dixit Propositiones universales de futuro contingenti, ut *omnis homo curret*, esse determinatè falsas, quia æquivalenter supponit non esse decretum efficax de cursu omnium, ergo, &c.

CLXXIII. Objicies 1°. *Ab eo, quod res est vel non est, Propositio est vera, vel falsa*; sed objectum illarum Propositionum antecederent ad omne decretum Dei, &c. nec est futurum, nec non futurum contingenter, utpote indifferens ad futuritionem & non futuritionem; ergo Propositio enuntians tale objectum, non erit determinatè falsa.

CLXXIV. Respondeo distinguendo istud axioma, *Ab eo quod res est, vel non est, sumpta à parte rei, Propositio est vera vel falsa*, nego antecedens; nam alioqui hæc Propositio, *Paries est albus*, esset simul vera & falsa, quia à parte rei paries, quatenus habet albedinem est albus, quatenus habet nigredinem, non est albus; *Ab eo quod res est, vel non est*, prout per Propositionem enuntiat esse à parte rei, Propositio est vera vel falsa, concedo antecedens; in casu autem conclusionis enuntiat objectum esse à parte rei contingenter futurum, vel contingenter non futurum, quale tamen non est à parte rei.

CLXXV. Instabis, ut Propositio sit determinatè falsa, debet enuntiare objectum determinatè futurum, quod est determinatè non futurum; atqui dictæ Propositiones solum enuntiant objectum determinatè futurum, quod nec est determinatè

minatè futurum, nec determinatè non futurum, sed indifferens ad utrumque; ergò, &c. Probatur maior, quia alioqui si objectum, quod enuntiat determinatè futurum, nec sit determinatè futurum, nec determinatè non futurum, Propositio nec erit determinatè falsa, quia objectum non erit determinatè aliter, quàm enuntiat; nec determinatè vera, quia objectum non erit determinatè, sicut enuntiat; sed abstractivè, nec determinatè scilicet aliter, nec determinatè sicut; ac proindè, nec erit determinatè falsa, nec determinatè vera, saltem positivè; licet futura sit falsa negativè, id est, non vera positivè; & vera negativè, id est, non falsa positivè.

CLXXVI. Respondeo, distinguendo majorem, ut Propositio sit determinatè falsa, debet enuntiare objectum determinatè futurum, quod saltem est determinatè non futurum negativè, concedo majorem: quod est determinatè non futurum positivè, sive ex libera electione non futuritionis, nego majorem: hoc enim est superfluum, ut Propositio de futuro contingenti sit determinatè falsa, & prius sufficit; quia illa Propositio est determinatè falsa, cujus objectum non est determinatè sicut per Propositionem enuntiat esse à parte rei: non verò ejus objectum est aliter positivè, ut v. g. ex determinatione voluntatis, quàm per Propositionem enuntiat esse à parte rei; alioqui in casu Resolutionis hæc Propositio, *tempus præteritum existet*, non esset determinatè falsa; quia in casu Resolutionis ejus objectum, non est aliter positivè, sive ex determinatione voluntatis futurum, quàm per Propositionem enuntiat esse à parte rei; imò id implicat; sed negativè tantum: Item hæc Propositio facta de nuda substantia, *Substantia est alba*, non esset determinatè falsa; quia ejus objectum non esset aliter positivè, puta nigrum, quàm per Propositionem enuntiat esse à parte rei, sed negativè tantum, puta non album: undè patet ad probationem majoris.

CLXXVII. Urgebis, si ad hoc, ut hæc Propositio, *Petrus cras curret*, foret determinatè falsa, sufficeret cursum Petri esse cras non futurum negativè; ad hoc, ut hæc Propositio, *Petrus cras non curret*, foret determinatè vera, sufficeret cursum Petri cras non esse futurum negativè; contradictorium enim contradictoria est ratio: sed consequens est contrà conclusionem; sic enim negativæ Propositiones de futuro contingenti antecedenter ad omne decretum, &c. essent determinatè veræ; ergò illud undè sequitur est absurdum.

CLXXVIII. Respondeo, negando sequelam; quia plus requiritur, ut Propositio sit vera, quàm ut sit falsa; nam ad hoc sufficit illius objectum non esse, sive negativè, sive positivè, sicut per Propositionem enuntiat esse à parte rei; ad illud verò debet præcisè esse à parte rei sicut per Propositionem

enuntiat esse à parte rei; cum autem dicitur, *Petrus non curret*, prout est Propositio de futuro contingenti, enuntiat cursum Petri non esse futurum positivè, sive ex libera dispositione voluntatis; adde tamen quod, *Petrus curret*, *Petrus non curret* prout sunt Propositiones de futuro contingenti, non sint contradictoriæ; quia illarum hic est sensus, *Petrus libere ponet cursum, Petrus libere ponet non cursum*, quarum utraque est affirmativa, & utraque falsa antecedenter ad omne decretum, &c. ut consideranti patebit, contradictoriarum verò altera affirmativa, altera negativa; altera vera, altera falsa.

CLXXIX. Dixi, Prout sunt Propositiones de futuro contingenti, quia de illis ut sic est sermo, non verò de affirmativa qualicumque, & purè negativa, ut *scammum curret*, *scammum non curret*; quia illa est impossibilis; hæc necessaria, ut patet.

CLXXX. Objicies 2°. hæc Propositiones, *Petrus est se libere determinaturus ad currendum cras*, *Petrus non est se libere determinaturus ad currendum cras*, etiam antecedenter ad omne Dei decretum, &c. sunt contradictoriæ, ergò una earum est necessariò vera, altera falsa, ergò conclusio nulla.

CLXXXI. Respondeo, admissio antecedente, & 1^a. consequentiā, negando 2^{am}. quia 2ª Propositio non est negativa de futuro contingenti, sed de futuro necessariò, sicut hæc, *scammum non est se libere determinaturus ad currendum cras*, quam ultrò concedimus esse determinatè veram, sed de hac nihil in Resolutione.

RESOLUTIO IV.

CLXXXII. Dico 4°. omnes Propositiones singulares de futuro contingenti consideratæ etiam consequenter ad omne decretum Dei de objecti earum futuritione, vel non futuritione, sed sumpto objecto quatenus eo instanti, quo aliquandò est, hoc instans respicit, & non quatenus eo instanti, est extrà causas & in actu in Dei æternitate, sunt determinatè falsæ.

CLXXXIII. Probatur, quia ut sic enuntiant objectum esse à parte rei determinatè futurum, id est, quod aliquandò est, quod tamen ut sic non est determinatè futurum, id est, quod ut sic numquam est; quia quod eo instanti, quo dicitur esse, præscindit ab eo, quod sit extrà causas & in actu in Dei æternitate, prout præscindit, numquam est, ut consideranti patebit, ergò, &c.

CLXXXIV. Confirmatur, quia hæc præcisio eodem modo se habet ad objectum suum, sicut præcisio à decreto de futuritione, vel non futuritione objecti; sed in hoc signo præcisionis, omnes illæ Propositiones sunt determinatè falsæ, ut probatum est Resolutione præcedenti, ergò & in isto signo præcisionis, omnes illæ Propositiones sunt determinatè falsæ.

DISPUTATIO SECUNDA

De Divisionibus Propositionum.

CLXXXV. Divisiones Propositionum in Præparamento Logico præmissimus, nunc autem circa distinctionem Propositionum inter se, dubia aliquot subiciemus, itaque sit

DV B I V M I.

An divisio Propositionis in Affirmativam & Negativam sit generis in species.

RESOLUTIO.

CLXXXVI. Dico, Divisio Propositionis in Affirmativam & Negativam est generis in species.

P 3

Probatur,